

خبر

نفسر سیاست‌مدار عربستان به‌برلین

● رهبری عربستان سعودی ناخشنودی خود از موضع‌گیری اخیر وزیر خارجه آلمان را به نمایش گذاشت. به گزارش دویچه‌وله، قرار بود نماینده ویژه عربستان سعودی در امور یمن به برلین سفر کند و با مسئولان وزارت خارجه این کشور درباره وضعیت فاجعه‌بار یمن و چگونگی کمک‌رسانی به نیازمندان در این کشور جنگ‌زده، دیدار و گفت‌وگو کند، اما ریاض اعلام کرد این ملاقات انجام نخواهد شد.

این در حالی است که روز شنبه عربستان سعودی سفیر خود را از برلین فراخوانده بود. گفته شد این اقدام «برای رازینی» درباره اظهارات اخیر زیگمار گابریل، وزیر خارجه آلمان، انجام شده است. گابریل ضمن انتقاد به تلاش عربستان برای نفوذ در لبنان تأکید کرده بود «ماجرای‌جوبی‌های» ماه‌های گذشته در لبنان «به‌سادگی و در سکوت» پذیرفته نخواهد شد. ریاض سخنان گابریل را «نامناسب»، «توجیه‌ناپذیر» و «خطرناک» توصیف کرد.

تهدید به تحریم

هم‌زمان زهیر الحارثی، رئیس کمیته روابط خارجه در پارلمان عربستان، از آلمان خواسته عدرخواهی کند. او به احتمال تحریم اقتصادی برلین اشاره کرد و نسبت به ادامه اظهارات گابریل که به حاکمیت و کرامت عربستان لطمه می‌زند هشدار داد. زهیر الحارثی گفت: عربستان دنبال تشدید مواضع نیست، اما بعید نیست برای تحقق منافع خود از تمامی ابزارهای مشروع از جمله تحریم‌های اقتصادی استفاده کند.

ورود دبیر کل اتحادیه عرب به بیروت

● دبیر کل اتحادیه عرب برای دیدار با مقامات لبنانی وارد بیروت شد. به گزارش ایسنا، به نقل از سایت اینترنتی النشرة، احمد ابوالغیط، دبیر کل اتحادیه عرب، روز گذشته وارد بیروت شد تا با مقامات لبنانی درباره تحولات اخیر این کشور و منطقه گفت‌وگو کند. او قرار است با میشل عون، رئیس‌جمهور لبنان، دیدار کند.

احمد ابوالغیط در سخنانی در فرودگاه بین‌المللی بیروت گفت: کشورهای عربی لبنان را درک می‌کنند و همه تلاششان این است که این کشور را از هرگونه اختلاف دور نگه دارند. او وارد جزئیات مربوط به نشست اتحادیه عرب نشد و هرگونه موضع یا اظهاراتی دراین‌باره را به بعد از دیدارش با میشل عون موکول کرد.

ابوالغیط در سخنانی تلویزیونی گفت: هدف بیانیه اتحادیه عرب دورنگه‌داشتن لبنان از هرگونه خطر است. سفر ابوالغیط به بیروت در حالی انجام می‌شود که لبنان از زمان استعفای سعد حریری از سمت نخست‌وزیری با بحران سیاسی عمیقی روبه‌رو شده است.

این در حالی است که نیه بری، رئیس پارلمان لبنان، در واکنش به تصمیم اتحادیه عرب در زمینه ترویرستی خواندن حزب‌الله لبنان در صفحه خود در فیس‌بوک نوشت: با تشکر و با عرض پوزش ما در لبنان با اسرائیل جنگیدیم.

موگابه در آستانه استیضاح

● یک مقام حزب حاکم زیمبابوه اعلام کرد در پی اتمام ضرب‌الاجل داده‌شده به رابرت موگابه به‌منظور اعلام استعفایش از ریاست‌جمهوری این کشور، این حزب فرایند استیضاح او را به جریان می‌اندازد. به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری رویترز، این فرایند ممکن است حتی در یک روز منجر به استیضاح موگابه در رای‌گیری در پارلمان زیمبابوه شود. لائومو ماتوکه، یک مقام ارشد حزب حاکم زانو- پی‌اف زیمبابوه، به رویترز گفت: قرار است نمایندگان این حزب در پارلمان در ساعت ۱۲:۳۰ به وقت گرینویچ بحث درباره نحوه استیضاح موگابه را آغاز کنند. او گفت: مشکلی در روند استیضاح نمی‌بینم. سخنرانی موگابه در تلویزیون ملی غیرمنتظره بود. این سخنرانی با چیزی که ما انتظار داشتیم مطابقت نداشت. ما معتقد بودیم استعفاي موگابه به‌منظور جلوگیری از یک استیضاح شرم‌آور انجام خواهد شد.

روی کاغذ این فرایند نسبتاً طولانی است و شامل نشست مشترک دو مجلس سنا و مجمع ملی و سپس نشست یک کمیته ۹نفره از سناتورها و در آخر نشست مشترک دو مجلس برای تأیید برکناری موگابه با اکثریت دوسومی می‌شود.
باین‌حال کارشناسان قانون اساسی زیمبابوه می‌گویند با توجه به اینکه پارلمان این کشور در کنترل حزب زانو- پی‌اف است، ممکن است این فرایند در ۲۴ ساعت به سرانجام برسد. این در حالی است که روز گذشته شبکه خبری سی‌ان‌ان گزارش داده بود موگابه با استعفا موافقت کرده و نامه استعفای او نوشته شده و حتی شرایطی مانند مصونیت قضائی او و همسرش در آن تعیین شده است.
باین‌حال با اتمام ضرب‌الاجل، خبری از استعفاي رسمی موگابه نشد، به‌همین‌دلیل فرایند استیضاح به جریان می‌افتد.

اردشیر زارعی فتواتی: مذاکرات احزاب سیاسی در آلمان که خواهان تشکیل دولت ائتلافی به رهبری «آنگلا مرکل»، صدراعظم کنونی، از حزب «دموکرات‌مسیحی» بودند، به شکست انجامید. انتخابات پارلمانی آلمان در ۲۴ سپتامبر که با پیروزی شکنده حزب دموکرات‌مسیحی با کسب کمتر از ۳۳درصد آرا و افول ۵،۴۱ درصدی این حزب نسبت به انتخابات دور پیش همراه بود؛ در شرایطی «آنگلا مرکل» را به سمت دولت ائتلافی گشاند که بلافاصله حزب «سوسیال‌دموکرات» به رهبری «مارتین شولتز» این‌بار به صراحت اعلان کرد که در دولت آینده با حزب دموکرات‌مسیحی وارد ائتلاف بزرگ نخواهد شد.

این سیاست سوسیال‌دموکرات‌ها با توجه به تجربه دولت ائتلافی کنونی که آنان را به دنباله‌روی از مرکل مجبور کرد و در این انتخابات به‌شدت از سوی رای‌دهندگان و حتی بدنه سستی خود با افت آرای ۷،۲۵درصدی و کسب حدود ۲۱ درصد تنبیه شدند، تصمیم توجیه‌پذیری در حوزه منطق سیاسی بود. خروج سوسیال‌دموکرات‌ها از دور بازی برای تشکیل دولت ائتلافی، مرکل را به سمت دو حزب «دموکرات‌های آزاد» و حزب «سبزها» کشاند؛ در صورتی‌که از همان ابتدا نیز مشخص بود که این مذاکرات راه همواری را در مسیر خود نخواهد داشت. دولت ائتلافی احتمالی با حزب دموکرات‌های آزاد با ۱۰،۵ درصد رای و حزب سبزها به حدود ۹ درصد آرا در این دوره از انتخابات، درصورتی‌که با حزب دموکرات‌مسیحی به توافق برسند، به اکثریت شکننده حدود ۵۲ درصد در پارلمان دست می‌یابند؛ اما ازآنجاکه اختلافات زیادی بین برنامه دموکرات‌های آزاد و سبزها وجود دارد، از همان ابتدای شروع رازینی‌ها پیش‌بینی می‌شد که مذاکرات بسیار دشواری پیش‌رو خواهد بود. نتیجه مذاکرات یکشنبه‌شب که در آخرین روزهای مهلت تشکیل دولت در آلمان به شکست انجامید، نشان داد که این بار بانوی آهنین در زیر سندان این دو حزب تا حدودی لب شده و جدا از اینکه باید امتیازات بزرگی به این احزاب بدهد، حتی در تناقض و اختلافات بین این دو حزب هم به‌نوعی کروکان خواهد بود.

بعد از اعلان شکست مذاکرات روز یکشنبه هر کدام از رهبران احزاب حاضر در این مذاکرات با

عیسی Reuters

مذاکرات تشکیل دولت ائتلافی در آلمان شکست خورد

پایان رؤیای «بانوی آهنین»

مقصر دانستن دیگری موضوعی را در پیش گرفتند که آنان را بیش‌ازپیش از هم دور می‌کند. با کنارکشیدن دموکرات‌های آزاد از ادامه مذاکرات «کریستین لیندن»، رهبر این حزب، خطاب به خبرنگاران گفت «حزب او به این دلیل تصمیم گرفت از گفت‌وگوها کناره‌گیری کند که مصالحه بیشتر را خلاف وعده‌ها و سیاست‌های انتخاباتی خود می‌دید؛ بنابراین بهتر است اساساً کشورداری نکرد تا اینکه این کار را به شکل غلطی انجام داد».

این در حالی بود که همتای او در حزب سبزها «راینهارد یوتیگوفر» متقابلاً حزب دموکرات‌های آزاد را متهم به ایجاد فضای هیجانی و عوام‌گرایی، به جای انجام وظیفه اداره دولت کرده است. آنچه از خروجی مذاکرات به بیرون درز کرده، نشان می‌دهد که حزب اصلی به رهبری خاتم مرکل در مسیر این‌ا ائتلاف موسوم به «جامائیکا» با توجه به مباحث مورد اختلاف در مذاکرات حتی چنانچه دور دیگری از مذاکرات نیز برگزار شود کار آسانی برای توافق سه‌جانبه بین احزاب حاضر در پیش‌رو نخواهد داشت. مباحث مهمی مانند استفاده از سوخت‌های فسیلی که حتی هرگونه تعیین مهلت زمانی برای حذف آن با مخالفت دموکرات‌های آزاد مواجهه می‌شد، دست صدراعظم کنونی را در

فراتر از خبر

مخاطرات اروپای بدون آلمان

اروپایی در سال ۲۰۰۵ به‌خوبی نمود یافت. بعد از آن حرکت، نقش‌آفرینی آلمان در اتحادیه اروپا اوج گرفت. این آلمان بود که «مرحله پنجم گسترش» اتحادیه اروپا را پیش برد که شامل انضمام هم‌زمان کشورهای اروپای شرقی و مرکزی می‌شد. البته بحران مالی جهانی در سال ۲۰۰۸ میلادی نیز به تثبیت موقعیت رهبری آلمان در اروپا کمک کرد. در سال‌های پس از آن، [به لطف اقتصاد پویا و قدرتمند] بیش‌ازپیش بر اقتدار و استیلای آلمان افزوده شد و هم‌زمان نقش فرانسه رو به افول گذاشت. دیگر قدرت‌های تأثیرگذار در اروپا نیز از این پروژه پا پس کشیدند. نه‌تنها بریتانیا به خروج از اتحادیه اروپا رای داد و ایالات متحده نیز که همواره از آن قرار «پکس آمریکانا» که از اهمیت حیاتی برای اروپا برخوردار بود، حمایت می‌کرد، از این منطقه رویگردان شد. نتیجه همه اینها مرکزیت یافتن بیش‌ازپیش برلین در اتحادیه اروپا بود. درعین‌حال، هر روز بر شمار گرفتاری‌ها و بحران‌های اروپا افزوده می‌شد و آلمان باید به‌تنهایی برای همه آنها چاره‌ای می‌اندیشید. گذشته از بحران مالی، اروپا با بحران مهاجرت و بحران امنیتی مواجه شده بود که بخشی از آن از ماجراجویی‌های روسیه نشئت می‌گرفت. همین مسائل و به‌ویژه بحران مهاجرت قدرت رهبری مرکل را زیر سؤال برد و درواقع بر نارضایتی‌های ناشی از مشکلات اقتصادی ازجمله در خود آلمان دامن زد. این مورد آخر، بر پیچیدگی نقش آلمان در اروپا افزوده است. در حدود یک سال و نیم اخیر، نگاه رهبری آلمان به داخل این کشور معطوف شده است که یکی از علل اصلی آن برگزاری انتخابات سراسری در ماه سپتامبر بود. نتایج این انتخابات، سؤالات بنیادینی را درباره آینده اتحادیه اروپا ازجمله مذاکرات بر سر خروج بریتانیا، سیاست مهاجرتی، همکاری دفاعی، ایجاد اتحادیه بانکرداری و شاید مهم‌تر از همه، اصلاح نهادهای اروپایی پیش کشیده است. با پیش از انتخابات آلمان، این‌طور فکر می‌شد که مرکل بعد از تکیه‌زدن بر کرسی صدراعظمی آلمان برای چهارمین دوره متوالی، آستین‌ها را بالا زده و اصلاحاتی که اتحادیه اروپا به آن نیازمند است را پیاده خواهد کرد. اما دو ماه بعد از انتخابات، اروپا همچنان در انتظار

عیسی Reuters

اما ازآنجاکه ائتلاف کنونی به‌شدت موقعیت حزب سوسیال‌دموکرات را مخدوش کرده و به پایگاه رای آن آسیب رسانده، این کار هم به‌سادگی امکان‌پذیر نخواهد بود. دنباله‌روی سوسیال‌دموکرات‌ها در دولت ائتلافی کنونی نه‌تنها برای آنان هیچ دستاوردی را به همراه نداشت که این حزب را به زباده‌یابی بی‌اراده در خدمت اهداف حزب رقیب و سیاست‌های خانم مرکل قرار داد.

به‌همین‌دلیل مرکل تنها زمانی می‌تواند سوسیال‌دموکرات‌ها را برای تشکیل دولت ائتلافی ترغیب کند که این بار امتیازات بزرگی را به آنان داده و به مفهوم واقعی کلمه به تقسیم قدرت تمکین کند. از طرف دیگر در صورت ازسرگیری مذاکرات سه‌جانبه فعلی برای تشکیل دولت ائتلافی حتی اگر راهی برای فائق آمدن بر اختلافات بین دموکرات‌های آزاد و سبزها یافت شود، باز هم مرکل باید از سهم یکب خود و حزب دموکرات‌مسیحی کاسته و دیگر قید عنوان بانوی آهنین را بزند. بحران سیاسی کنونی در آلمان با توجه به گرایش بخش درخورتوجهی از رای‌دهندگان به حزب راست افراطی «آلترناتیو برای آلمان» که در این دوره از انتخابات موفق به اخذ بیش از ۱۲،۵ درصد آرا شده و بیشترین نیرو را از ریزش حزب مرکل جدا کرد، تهدیدی بالقوه و بالفعل است که همواره دولت به رهبری دموکرات‌مسیحی‌ها را تهدید می‌کند. در چنین شرایطی اگر مذاکرات به توافق ختم نشود، تنها راه برای مرکل رفتن به سوی تشکیل دولت اقلیت خواهد بود که با توجه به بحران سیاسی موجود در این کشور و موضوعات چالش‌برانگیز ملی به نظر نمی‌رسد گزینه مناسب یا قابل‌دوامی تلقی شود. با توجه به همین شرایط و ترسیم فضای سیاسی در آلمان و از آنجا که نظرسنجی‌های جدید هم نشان می‌دهد که در صورت تجدید انتخابات پارلمانی تغییر قابل ملاحظه و معناداری در ترکیب آرای احزاب سیاسی این کشور رقم نخواهد خورد، به نظر می‌رسد باید با دوره قدردرتی آلمان در هژمونی بر اتحادیه اروپا بعد از ۱۲سال صدراعظمی بانوی آهنین وداع کرد. این انتخابات پارلمانی نه‌تنها در عرصه داخلی دولت برلین را در هر صورتی که در آینده شکل بگیرد، تضعیف کرده که حتی از نقش منطقه‌ای و بین‌المللی آن هم به میزان زیادی خواهد کاست.

عیسی Reuters

فرود آمدن از زندبان اختلاف

است. مرکل در انتخابات پیروز شد اما نه با آن قدرتی که انتظار می‌رفت. در نتیجه اتحاد دموکرات‌مسیحی مرکل و مؤلف همیشه‌اش، اتحادیه سوسیال‌مسیحی باواریا، مجبور به رازینی برای تشکیل دولت ائتلافی با دو حزب «دموکرات‌های آزاد» و «سبزها» شدند که هر کدام نگرش متفاوتی نسبت به اتحادیه اروپا دارند. حتی در بهترین حالت ممکن نیز دولت ائتلافی برآمده از این سه جناح سیاسی، نمی‌توانست از همان رویکرد محافظه‌کارانه دو سال اخیر فراتر رود. اما با شکست مذاکرات، اوضاع از این هم بدتر شد و تردیده درباره آینده آلمان و اروپا افزایش یافت. با توجه به مشکلات داخلی در آلمان، اتحادیه اروپا تا اطلاع ثانوی در وضعیت سردرگم فعلی خود باقی خواهد ماند. مطمئناً، انتخاب غلافگیرکننده امانوئل مکرون به‌عنوان رئیس‌جمهور فرانسه این امید را زنده کرده بود که بار دیگر محور آلمان-فرانسه می‌تواند پروژه اروپا را احیا کند.
باین‌حال، درحالی‌که مکرون نگرش درستی به اتحادیه اروپا دارد، اما فرانسه به‌تنهایی نمی‌تواند کار زیادی برای اتحادیه اروپا از پیش ببرد، آن هم در شرایطی که خود فرانسه در تلاش برای پیاده‌کردن اصلاحات داخلی موفق می‌شود. اتحادیه اروپا بدون آلمان هیچ چیز نیست. به همین دلیل است که اروپا نمی‌تواند دست روی دست بگذارد و به این امید دل ببندد که آلمان در آینده‌ای نزدیک دوباره رهبری این اتحادیه را در دست خواهد گرفت. در عوض، اتحادیه اروپا باید مسئله آلمان را معکوس کند همان‌طور که بعد از جنگ جهانی دوم چنین کرد. درواقع اتحادیه اروپا باید بار دیگر مرکزیت و لنگرگاه این اتحادیه را تغییر داده و درعین‌حال، در فکر پیاده‌سازی اصلاحات لازم باشد.
آ زمانه‌ی که دولت جدید در آلمان مستقر شود، اتحادیه اروپا نیز در آستانه برگزاری انتخابات پارلمانی اروپا در ژوئن ۲۰۱۹ و انتخاب یک کمیسور اروپایی جدید خواهد بود. این مسله می‌تواند به سرعت تغییرات در اتحادیه اروپا بیفزاید. مادامی‌که اتحادیه اروپا رویکرد خود را تغییر ندهد، فقط باید با نگرانی به انتخابات کشورهای اروپایی چشم بدوزد. آینده بهتر برای اتحادیه اروپا در گرو تغییر این نگرش است.

عیسی Reuters

تحصیل هستند، عملکرد ضعیف‌تر از هم‌کلاسی‌های دیگر خود دارند. مانند برده‌داری مدرن، بخش زیادی از کودکان کار اهل شورهاییه هستند که به‌نوعی تحت تأثیر جنگ و فاجعه قرار داشته‌اند. به‌طورمتوسط ۱۷درصد کودکان کشورهای جنگ‌زده مشغول کارند که تقریباً دوبرابر متوسط جهانی است. در آفریقا هم از هر پنج کودک یک نفر مشغول کار است و همین آمار این منطقه را به متمرکزترین منطقه کار کودک تبدیل می‌کند.
باین‌همه، کار کودک فقط مختص کشورهای با دستمزد پایین نیست و ۱،۳درصد کودکان در کشورهای با درآمد بالا نیز به کار کودک مشغول‌اند.
ایپیدی برده‌داری مدرن و کار کودک یکی از جنبه‌های استثمار سرمایه‌داری است. براساس برآوردهای سازمان بین‌المللی کار، ۱۵۰ میلیارد دلار از سود سالانه بخش خصوصی از طریق کار اجباری به‌دست می‌آید. سازمان ملل و رهبران کشورهای صنعتی برای حل مشکل برده‌داری مدرن و کار کودک گام‌های اندکی برداشته‌اند و این درحالی‌است که بسیاری می‌گویند این ایده‌می‌نه مسله جهانی و اصلاح بلکه عواقب سرمایه‌داری است.

رویداد

نقش زلزله در ترمیم روابط

● بسیاری از ترک‌ها بین مواضع سیاسی کشورشان و کمک‌های انسان‌دوستانه به زلزله‌زدگان در خارج از مرزها، تفکیک قائل شده و می‌گویند این‌گونه کمک‌رسانی‌ها در چارچوب سیاست «قدرت نرم» آنها نیست.

اما اظهارات نجیروان بارزانی، رئیس اقلیم کردستان عراق، مبنی بر اینکه ترکیه اولین طرفی بود که به دنبال زلزله اخیر دستش را برای کمک‌رسانی به ما دراز کرد، در محافل ترکیه بازتاب مثبتی داشته است. رسانه‌های ترکیه گفتند اظهارات بارزانی نشانه تمایل اقلیم در کشودن صفحه جدیدی با آنکاراست. این اتفاق بعد از آن می‌افتد که اربیل در تحقق اهدافش از طریق همه‌پرسی جدایی که ترکیه و سایر کشورهای منطقه با آن مخالف بودند، ناکام ماند.

چند ساعت بعد از وقوع زلزله اخیر، ترکیه کاروان‌های کمک‌رسانی خود را به همراه گروه‌های تجسس و نجات از طریق زمین و هوا روانه کرد. این اقدام برای بارزانی که هنوز از بحران همه‌پرسی و پیامدهای آن خلاصی نیافته بود، بسیار گران‌بها به شمار می‌رفت.

اوکتای یلماز، تحلیلگر سیاسی ترکیه می‌گوید، کمک‌های این کشور «بر مبنای ارزش‌های اخلاقی بوده و باید آن را از مسائل سیاسی تفکیک کرد». به گفته او، سرعت ترکیه در کمک‌رسانی به اقلیم از «حق همسایگی» نشئت می‌گیرد. یلماز در گفت‌وگو با الجزیره افزود: ترکیه کردها را برادران خود می‌داند. آنها بخشی از ملت ما هستند؛ بنابراین ما وظیفه داریم به آنها کمک کنیم.

به نظر او نیز اشاره ترکیه و واکنش کردها، نقش مهمی در کاهش تنش بین طرفین خواهد داشت. تنشی که از زمان اعلام همه‌پرسی استقلال در ۲۵ سپتامبر گذشته شروع شد؛ باین‌حال به نظر می‌رسد هرگونه گشایش واقعی در روابط مرهون پاسخ مثبت اربیل به شرط ترکیه مبنی بر لغو نتایج همه‌پرسی خواهد بود. باین‌حال پیش‌ازاین نیز دخالت‌های امدادی ترکیه نقش مهمی در بهبود روابط دیپلماتیک این کشور با همسایگان داشته است. برای مثال کمک این کشور در خاموش‌کردن آتش‌سوزی‌های مهیب در جزیره قبرس در سال ۲۰۱۶ یا کمک‌کردن به اسرائیل در همان سال که موجب بهبود روابط فی‌مابین نیز شد.

فرود آمدن از زندبان اختلاف

محمود الرتیسی، پژوهشگر روابط بین‌الملل در مرکز مطالعات «سنا»ی ترکیه، می‌گوید در سیاست‌های ترکیه همیشه جنبه‌های انسان‌گرایانه وجود داشته است؛ به‌ویژه از نظر کمک‌رسانی. او دراین‌باره به اعزام بلافاصله رئیس هیئت بلایای طبیعی ترکیه در رأس یک هیئت به سلیمانیه در همان شب وقوع زلزله اشاره می‌کند. به گفته الرتیسی، جنبه‌های انسانی سیاست ترکیه «بشتوانه‌ای مثبت از یک قدرت نرم به شکل عام است. کمایانکه می‌تواند آثار منفی اظهارات ترکیه بعد از همه‌پرسی درباره محاصره اقلیم را برطرف کند».

در مقابل، الرتیسیی اشاره می‌کند، می‌توان از اظهارات نجیروان بارزانی نیز دریافت که او برای کشودن دوباره درهای ترکیه تلاش می‌کند. ترکیه پیش‌تر حاضر نشده بود هیتیی را از اقلیم برای گفت‌وگو درباره همه‌پرسی بپذیرد. به گفته او، آنکارا با امدادرسانی خود نردبانی گذاشته است تا بعد از آن ماجراها طرفین از درخت اختلافات فرود آیند. چندی پیش نیز مولود جاووش اوغلو گفته بود باید به حالی فرصتی داد تا از اشتباه بازگردد. این در حالی است که گفته می‌شود فرانسه نیز مشغول رازینی او میانجیگری بین اربیل و بغداد است.

بارزانی می‌داند که شرایط اربیل به دلیل مخالفت‌های این‌المللی به‌ویژه مخالفت‌های ترکیه، ایران و عراق مناسب نیست. ازاین‌رو به دنبال فرصتی برای اعتمادسازی با ترکیه است. آن‌هم در شرایطی که اقلیم، کرکوک و منابع نفتی خود را از دست داده و از سوی دیگر با یک‌سری اختلافات داخلی مواجه است. ترکیه با ارسال سالانه شش میلیارد دلار کمک‌های انسان‌دوستانه به خارج در سطح جهان در رتبه دوم بعد از آمریکا قرار دارد. آمریکا با اعطای کمک‌هایی معادل ۶۰۳ میلیارد دلار در رتبه اول قرار دارد. البته مقامات ترکیه وقتی این مسئله را با توجه به درآمدهای ملی خود مقایسه می‌کنند، کشورشان را در رتبه اول نمی‌نشانند. وزیر خارجه ترکیه ماه گذشته گفت کشورش از لحاظ قدرت اقتصادی در جهان در رتبه ۱۷ و در قاره اروپا در رتبه ششم قرار دارد. همچنین به گفته او ترکیه در سال جاری میلادی به لحاظ کمک‌های انسان‌دوستانه در رتبه نخست جای خواهد گرفت.